

[Søren Olesen.]

andre nydelsesmidler træde i stedet for øllet.

Det ærede medlem hr. Lars P. Jensen kom som ordfører for socialdemokratiet og for flertallet i udvalget i sit sidste indlæg med en redegørelse, hvoraf det tydeligt fremgik, at det var ølinteresserne og ølkapitalen, der stod bag. Men når det ærede medlem anførte, at det kunne risikeres, at den foreslåede nedsættelse af coca-colaafgiften ville give statskassen et tab på ca. 25 mill. kr. i ølafgifter, så mener jeg, det er en helt forkert beregning. Jeg tror snarere, det ville spare statskassen for mange penge, hvis øldrikket i dette land blev formindsket. Efter hvad man læser, er det på mange områder af socialforsorgen drikkeriet, der koster samfundet de umådelige summer; og læser man beretningerne fra det arbejde, der sker inden for „Ring i Ring“, hvor man arbejder for at redde mennesker, så er det næsten altid øldrikket, der har spillet ind. Nu vil jeg ikke påstå, at en nedsættelse af colaafgiften kunne redde den slags mennesker, men jeg mener, at hvis det virkelig er sådan, at mange ynder coca-colaen, er det et mærkeligt standpunkt at indtage: at hvad man kan lide og synes om, det skal absolut fordyres.

Så henviser man til, at vi har andre drikke som f. eks. sodavand, og dem kan man så nyde. Men nu er det jo ikke alle mennesker, der synes om de forskellige slags sodavand. Jeg bryder mig ikke meget om dem, må jeg sige, men de gange, jeg har haft lejlighed til at smage coca-cola, har jeg i alt fald syntes bedre om det end om de øvrige læskedrikke. Det er naturligvis en smagssag, men jeg mener ikke, det er tingets opgave at bestemme, hvad folk skal synes om at drikke, og hvad de ikke skal synes om.

Når vi nu skal stemme om de ændringsforslag, som her er til forhandling, vil jeg henstille til ærede medlemmer — også til medlemmerne af de to partier, som holder på den høje afgift — at man stemmer efter

personlige synspunkter og ikke efter parti-synspunkter. Der må jo også inden for disse partier — det tvivler jeg ikke om — være mange ædruelighedsvenner, og jeg kan som sagt kun betegne denne høje afgift som ædruelighedsfjendtlig; det undrer mig ikke, at afholdsforeningerne, naturligvis, har anbefalet, at afgiften nedsættes. Jeg vil da meget henstille, at tinget nu tager et standpunkt, ikke efter partihensyn eller ølhensyn — hensyn til de kapitaler, som er investeret i bryggerierne — men at man stemmer efter personlig overbevisning vedrørende dette forhold.

Finansministeren (Kampmann): Jeg må måske begynde med, idet jeg anbefaler at stemme for flertallets ændringsforslag, at tilbagevise de beskyldninger, det ærede medlem hr. Søren Olesen har rettet mod mit parti og det konservative folkeparti ved påstanden om, at hvis vi ikke får coca-cola ind i landet, kan man ikke bekæmpe overdrevent øldrikket og den slags. Det er jo en ganske urimelig påstand. Det ærede medlem oplyste, at han ikke brød sig meget om mineralvande. Af den grund behøver det ærede medlem ikke at drikke øl; der findes æblemost, der findes mælk, og der findes også almindeligt vand; der findes mange forskellige ting, man kan drikke i stedet for øl. Jeg synes, at det ærede medlem skulle lade være med at drage det spørgsmål ind i denne diskussion.

Det ærede medlem hr. Harald Nielsen indrømmede selv til slut, at coca-cola måske ikke var almindeligt mineralvand, der var måske noget stimulerende i den; derfor foreslog det ærede medlem at beskatte den noget højere end mineralvand. Men i så fald er vi stadig ude i et skøn over, hvor meget højere vi skal beskatte her, og derfor synes jeg, det havde været rimeligt, om det ærede medlem var begyndt med at sige: da vi indførte afgiften på 1 kr., var det venstre, som dengang var med i regeringen, som foreslog det — og så burde det ærede medlem argumentere for nu at indtage et andet